

časopis skautského střediska

Blaník

74. číslo

listopad 2011

OBSAH

ANKETA

- ▶ Nový oddílový rok 3

INSPIRACE

- ▶ Hry s kostkou 6
- ▶ Pohádka 6

PROBĚHLÉ AKCE

- ▶ Výsadek 8
- ▶ Paintball 10
- ▶ Návštěvy táborů 10

UŽITEČNOSTI

- ▶ Okénko pro roving 11
- ▶ Telegraficky 12
- ▶ Okénko výchovného zpravodaje 13
- ▶ 1968: Krvavá vlajka od rozhlasu 15

PŘÍLOHA

- ▶ Vůdcovský kurz Ventus

ANKETA

Jak jsme zahájili další oddílový rok a co nového nás v něm čeká?

■ Mayové

Nový školní rok jsme zahájili již před koncem září, a to Zahajovací třídní akcí. Ta byla ještě před první schůzkou. Šlo nám hlavně o to, abychom si mohli v klidu popovídat, zavzpomínat si na tábor, naladit se na kamarádkou notu, zkrátka abychom se měli tento školní rok od čeho odrazit a aby první, co budeme v oddíle letos řešit, nebyl nedostatek času na schůzce, ale ucelený připravený výchovný program spojený s odreagováním od školy a běžných starostí, větší stmelení kolektivu. A co bude letos nové? Abychom lépe stíhali program, prodloužili jsem schůzky na 3 hodiny 10 minut. Především jsme ale zařadili mnohem víc akcí a víkendovek z podobných důvodů již výše zmíněných. Pro zpestření jsme také zavedli „Kulturně poznávací akce“. Tento seriál různých naučných exkurzí se bude konat každé dva měsíce v době schůzky, první již proběhla – domluvili jsme prohlídku v podzemí Staré čističky odpadních vod v Bubenči, národní kulturní památce.

■ Černý šíp

Letošní zahajovačka byla pojata poněkud neobvykle. Jeli jsme na Křivoklát, kde jsme stříleli z kuše. Nejzajímavější na tom všem ale bylo to, že s námi nejelo vedení – tedy skoro. Krom Rádia nejel z vedení nikdo – Bobíšek nemohl, Jirka nemohl, Vojta přijel později autem. Takže nastoupila Vojtova sestra Kačka s Míšou, přičemž to druhé je pes.

Vojtu jsme potkali až po obědě, který byl docela pozdě. Neklesaje na mysli, natankováni točenou kofolou, jsme, občas za pomoci auta, dorazili na Krušnou horu. Zde jsme potmě, ale i tak rychle a s nadšením, nanosili dříví, rozdělali oheň a postavili stany.

Po večeri se nešlo spát, což všechny překvapilo. Prý nějaká bojovka. Inu, bojovka se spacákem, to bylo divné... A vlastně celé to bylo zvláštní.

Šli jsme jen kousek. Tam, na tmavé mýtině, viselo plátno a na něj se promítaly fotky z tábora. Tady, uprostřed hlubokého lesa, na nejvyšším kopci v okolí...

Po fotkách následoval táborový film. Většina z nás potom u promítání usnula...

Druhý den jsme ještě před obědem a mší hráli hromadu her a do Prahy jsem dorazili řádně vyčerpaní a zdárně připraveni na nový rok.

Čeká nás v něm mnoho nového. Jak tu obrovskou várku vlčet, co letos přišla, tak novou družinu, která na táboře ke skautům přišla.

■ Dobromysl

Nový školní rok jsme opět zahájily v klubovně celooddílovou schůzkou v docela velkém počtu. Je vidět, že se holky na skauta těšily. ☺ Dokonce mezi nás zavítaly nové členky, i jedna čtyřletá. Takže z toho máme radost. A co nás tento rok čeká? Určitě mnoho

krásného jako každý rok. Jistě to bude zabydlování nových holek, hlavně světlušek, s čímž jim všichni pomůžeme. Naší snahou bude vést holky k samostatnosti a ochotě pomoci, kdykoli bude potřeba, nejen ve skautu. ☺ A protože se nám trochu obměnily skautské družinky, rádcování převzaly další skautky, jedna skautka přešla jako podrádkyně do druhé družinky, ze světlušek ke skautkám přešly dvě nové holky, tak se nové rádkyně pokusí svoji družinku stmelit dohromady, aby fungovala jako jedna parta. A asi největším úkolem pro tento rok je sehnat nové tábořiště, tak doufáme, že se nám to povede. ☺

■ Protěž

Zahájili jsme hrou v ulicích Prahy a společným setkáním na Vyšehradě. Čeká nás snad dodělaná klubovna a plno společných zážitků! ☺

■ Říčany

Jelikož nemáme ve zvyku zahajovat nový školní rok společně s celým oddílem, záleží vždy na jednotlivých skupinkách, jak si poradí. Letošní začátek roku byl obzvlášť hektický, protože jsme museli během října oželeť naši milou klubovnu. Naskytla se tak ale příležitost k alternativním schůzkám, které zahrnují nejen teplé domácí příbytky s čajem a sušenkami, ale také objevování nových míst v Říčanech. Tak jsme se na letošní první schůzce dostali s naší světlou skupinkou Umpalumpů až na jednu větrnou pláň, kde jsme pouštěly pestré barevné draky a hrály zábavné hry. Pouštění draka na

schůzce doporučuje deset z deseti dotázaných světlušek. A taktéž vedoucí, samozřejmě.

■ Kunratice

Snažili jsme se vymyslet něco nového, co by se včatům a světluškám líbilo. Byl návrh na celoroční hru, ale řekli jsme si, že by bylo naopak dobré vrátit se do minulosti a když říkáme do minulosti, myslím hodně do minulosti. Takže jsme začali s povídáním o založení skautingu a o skautingu obecně. Celý rok bychom chtěli historii zahrnout do programu, aby naši malí členové věděli, co to skauting vlastně je. Budeme hrát taky různé zajímavé hry, většinou budou k tématu, o kterém se na schůzce budeme bavit. Doufáme, že se naše očekávání a chtíč udělat něco nového a lepšího vyplní.

■ Statečná srdce

Nový oddílový rok u nás letos odstartoval až začátkem října, a to oddílovou schůzkou a promítáním filmu z tábora pro děti, jejich rodiče a další kamarády. Za cíl jsme si pro následující měsíce vytkly vést holky k větší ochotě pracovat. Např. v nejstarší družince každá dostala kartičku s několika návrhy prací a pro každý měsíc si bude s ostatními vybírat činnost, se kterou se zkusí poprat. Všechny družinky pak věnovaly jednu schůzku práci v areálu nebo sběru odpadků po cestě z klubovny. U starších dětí jsme také zavedly jakýsi sharing, kdy začínáme každou schůzkou kolováním maskota a povídáním o tom, co kdo v uplynulém týdnu zažil.

■ Havrani

Začátek roku byl pro nás suprový hlavně proto, že se nám plně vrátila do užívání stará klubovna v centru města, kterou jsme si mohli pěkně zvelebit k obrazu svému. Díky masivnímu náboru do vlčat k nám nyní chodí dva noví kluci, i když to se snad ještě zlepší. Zato skautské schůzky opravdu žijí, průměrně nás tam přijde tak 8. Asi to bude ovlivněno i tím co děláme – třeba dabování videa skauty dost nadchlo.

■ Scarabeus

Letošní rok jsme zahájili tradiční trojdenní zahajovací výpravou, která se letos konala v Nymburce. Kromě informací o nadcházejícím roce se děti dozvěděly o novém mezdružinovém bodování. Po výpravě jsme se už naplno vrhli do družinových a oddílových programů.

■ Modrý klíč

Modrý klíč začal nový rok v září na všech frontách alespoň trochu v novém. Vedení skautek i světlušek zaznamenalo pár změn, odchody tvářích starých a příchody mladších, nevyčerpaných, plných nových nápadů. Značná část našich drahých rangers byla v létě na Svatoplukových prutech, kde nabyla inspiraci a rozhodla se všechno změnit a víc se o svůj program starat. Proto všechny RS jely na víkend řešit, jak to bude s akcí zvanou Tepláky. Skautky začaly 24 hodinami v klubovně a výpravou do Přelouče na lana, za Zlatokopy nebo do Afriky. Samozřejmě si taky užívaly se staronovými rádkyněmi na druž-

novkách s pár nováčky (ať už příchozími od světlušek nebo odjinud). I oddílovky letos připravuje staronové složení a jsou trochu jiné, než bývaly. Světlušky hned na první schůzce po splnění mnoha obtížných úkolů našly poklad s kronikou, zápisníčky a samozřejmě i s množstvím sladkostí. Dozvěděli se o něm díky tajemné „paní L.“, o které zanedlouho zjistili, že je světoznámou paní Láryfáry. Tato obdivuhodná žena zná lék snad na každou z dětských nemocí. Jak starší světluščí družinku Zubrů, tak i mladší Sviště stačila vyléčit z čurbesajdy, překřikovandy, hádavky a mlátiky i hubatidy. Snad se jí podaří v dalších týdnech a měsících zbavit nás i ostatních zákeřných nemocí!

■ Keya

Další rok našeho snažení jsme zahájili tradičně výpravou s rodiči, tentokrát po stopách šíleného vědce, kterého ve škole natolik šikanovali a po škole zpochybňovali, že se rozhodl vytvořit pomocí výbušniny ze středních Čech kráter. Naštěstí se nám ho podařilo přemoci a zabránit tak katastrofě. Alespoň už víte, komu vděčíte za záchranu mnoha krásných míst, kam můžete jezdit na výpravy celý následující rok. Třeba se na některé potkáme...

Hry s kostkou

■ MYŠKA

Hrajeme na jednotlivce či týmy. Cílem hry je nakreslit v dohodnutém limitu co nejvíce celých myšek. Na začátku položíme před všechny hráče papír s částmi myši a jejich číslem – např.: 1 = tělo, 2 = hlava, 3 = nohy, 4 = ocásek, 5 = uši, 6 = fousky. Poté hráči na pokyn házejí svou kostkou (či se střídají ve družstvu) a malují části myšek podle toho, jaké číslo jim padlo. Vždy musí začít tělem, pak není pořadí dalších částí těla důležité. Hráči mohou naráz rozkreslovat více myšek, po uplynutí stanoveného limitu se ale počítají pouze myšky hotové.

■ NA ČÍSLA

Nejlépe se hraje v šesti. Každý hráč si vybere jedno číslo kostky (každý hráč jiné) a vezme si hrst dřívěk. Pak začne jeden po druhém házet kostkou. Každý hodí dvakrát po sobě. Prvním hodem se dozví, kolik počítacích dřívěk má dostat. Druhý hod pak určuje, od kterého hráče (proto má každý své číslo). Není nutné mít počítací dřívka, plusové a minusové body si může každý hráč zapisovat na svůj papír.

■ ŠKRTÁNÍ ČÍSEL

Je to jedna z nejprostších her s kostkou a hodí se zejména pro menší děti. Každý hráč si napíše na lístek čísla od jedné do šesti. Hráč po hráči pak hází kostkou. Číslo, které nám padne, smíme na svém lístku přeškrtnout. Kdo přeškrtná všechna čísla, odstupuje ze hry. Poslední hráč, který zůstane ve hře, vezme pak prvního odstoupivšího na záda a oběhne s ním jeho čestné kolečko (např. kolem stolu, u kterého se hrálo).

■ DO STA

Začínající hráč vezme jednu kostku a hodí ji na stůl. Padne-li mu jednička, musí předat kostku dalšímu v pořadí. Jestliže mu padlo cokoliv jiného, pokračuje v házení a hodnoty jednotlivých hodů sčítá. Padne-li mu ovšem jednička, musí okamžitě předat kostku, a to bez nároku na body. Může se ovšem kdykoliv sám rozhodnout, že přeruší úspěšnou sérii hodů, a připsat si tak získané body na své

konto. Hráč, který jako první dosáhne sta bodů, vyhrál.

■ HROMADĚNÍ

Každý hráč má šest počítacích známek. Hráči jeden po druhém hází kostkou. Kdo hodí jedničku, musí dát známku spoluhráči po své levici. Hodí-li kdo dvojku, musí dát známku spoluhráči po pravici. Při trojce musí dát známku doprostřed stolu. Ostatní čísla nemají na hru vliv. Hráč, kterému nezůstala žádná známka, zůstává i nadále ve hře. Vyhrává ten, kdo umístí poslední známku doprostřed stolu.

■ MALÉ POČTY

Každý hráč má sérii pěti hodů. Hodnoty prvních dvou hodů sečte a od tohoto součtu odečte hodnotu třetího hodu. Jestliže v tuto chvíli dosáhl záporného výsledku nebo nuly, vypadává ze hry. V opačném případě hází počtvrté a tímto číslem násobí dosavadní výsledek. Posledním hodem pak tento součin vydělí. Komu vyšlo po závěrečném dělení nejvyšší číslo, zvítězil.

■ NEBE – PEKLO

Jeden z hráčů určí počet kol (cca 5 až 10) například tak, že hodí kostkou a přičte 4. Pak jeden hráč po druhém hází kostkou a zapisuje si získané body. Body se počítají tak, že horní číslo kostky (nebe) znamená desítky, spodní číslo (peklo) pak jednotky. Takže kdo hodil dvojku, má 25 bodů. Po odehrání určeného počtu kol se body sečtou, hráč s nejvyšším součtem je vítěz. Zajímavější je pak varianta se dvěma kostkami. Na jedné kostce platí vrchní číslo a určuje desítky, zatímco na druhé platí spodní číslo, které určuje jednotky. Je potřeba mít jasně odlišitelné kostky, aby se první a druhá definovaly před samotným hodem, případně je možné házet postupně či jednou kostkou dvakrát.

■ SKOK SMRTI

Jeden z hráčů určí číslo mezi 30 a 50. Hráč po jeho levici hází jako první. Může házet jednou nebo dvěma kostkami. Hody všech hráčů se sčítají. Hráč, který dohodil (nebo přehodil) zvolené číslo, prohrává. Je možné hrát na

předem domluvený počet kol, na trestné body nebo do konečného rozhodnutí, kdy zůstane ve hře poslední hráč - vítěz.

■ NA ZAKÁZANÁ ČÍSLA

Jeden z hráčů hodí dvěma kostkami. V případě, že na obou kostkách padne stejné číslo, hod se opakuje. Čísla, která padnou, se považují za zakázaná. Hráč, který je na tahu, hodí všemi kostkami. Kostky, na kterých padne zakázané číslo, dá stranou a spočte si, kolik bodů má na ostatních kostkách. Pak těmito kostkami hází znovu. Pokračuje tak dlouho, dokud nevyřadí poslední kostku, jelikož i na ní padne zakázané číslo. Všechny ostatní naházené body si přičítá ke svému skóre. Vítězem je hráč s nejvíce body.

■ METANÁ

Dvojice se postaví k okraji stolu, na povel hodí kostkou. Ten, jehož kostka se dostane nejbližší k protějšímu okraji stolu (nesmí přepadnout), získá tolik bodů, kolik mu padlo na kostce, druhý nezíská v tomto kole nic. Pak následují další kola. Jaký bude systém – kdo s kým – nastavíme hlavně podle počtu hráčů. Např. každý s každým nebo na vypadávání ze hry (na jeden, dva,... hody), popř. může házet více hráčů najednou nebo hrajeme na více týmů (vítězství jednotlivce přičte body celému týmu).

Africká pohádka o černouškovi Umefufuka

Jednoho bílého rána vylezlo žluté sluníčko na modrou oblohu. Umefufuka se slastně protáhl na své slaměné rohoži a úzkou škvírkou ve střeše palmové chýše pohlédl ven. Jeho cvičená opička Glorie mu olízla obličej a čtyři prsty pravé nohy a odhopkala do svého domečku z červené hlíny. Umefufukova maminka Mulaba právě chystala křupavý běloučký kokos s housenkovou omáčkou k snídani. Čekal je náročný den. Šaman Fumu-wani určil dnešní den pro lov žíhaných antilop kolem pštrosího jezera Ku. Celá černošská osada Guai se chystala na tento zlatý hřeb lovecké sezóny.

Umefufuka nemohl dospát. Přimo z lůžka skočil oběma dvěma nohama do svých fialovozelených kalhot. Vyspal se do růžova jako ta malá hnědá koroptvička,

která bydlela v chýši šamana Fumu-waniho. (Abyste tomu rozuměly, milé zlaté děti, Mulaba byla Fumu-waniova čtvrtá žena, takže Umefufuka byl syn šamana Fumu-waniho, a proto bydlel ve stejné chýši jako šamanova malá hnědá koroptvička.) Umefufuka byl ještě malý, takže neměl svého tygra jako ostatní muži kmene Guai. Spřátelil se proto s koroptvičkou, které dal jméno Gracie a dnes se pevně rozhodl, že vyrazí na lov s ní. Bim, bam, bim, zvonily zvony všechny tři zvony v dřevěném kostele sv. Simba pod kakaovníkem. Byl nejvyšší čas vyrazit do šedohnědožluté buše na lov antilop.

O tři hodiny později už kráčel hrdý Umefufuka se zelenou rákosovou foukačkou v jedné ruce, koroptvičkou Grácií v podpaží a chlupatou opičkou Glorií na svém kostnatém rameni, uprostřed hustého palmového lesa. Pštrosí jezero Ku bylo takřka nadosah ruky. Teď musel být Umefufuka potichu, a tak zakryl rukou Gloriinu tlamičku a Gráciin hnědý zobáček. Našlapoval opatrně, když tu pojednou spatřil lva se stříbrem prokvetenou hřívou, tlapy měl silné jako kmeny datlovníku a cenil na Umefufuku své nažloutlé zuby. „Bimbo,“ zavolali na něj trojhlasně Glorie, Gracie a Umefufuka, „tys nám vyplašil všechny antilopy!“ Vtom Bimbo promluvil lidským hlasem: „Vždyť už ti, Umefufuko, kručí v břiše, z lovu antilop už dnes nic nebude, ale když si pospíšíš domů, stihneš to akorát na oběd.“

Při pomyslení na jídlo zajiskřily Umefufukovi jeho mandlové oči. Otočil se na patě a uháněl i s Glorií a Grácií k domovu. Jakmile zmizel za prvním banánovníkem, maminka Mulaba ze sebe setřásla lví kůži a zamumlala si pod vousy: „Copak může takový malý kluk na lov antilop? Na to má ještě dost času. Ještě že mám schovanou tuhle starou lví kůži po praděděčkovi Ukulelemovi.“

Po přečtení můžete dětem položit tyto otázky:

- 1) Vyjmenujte co nejvíce zvířat z textu.
- 2) Vyjmenujte co nejvíce barev z textu.
- 3) Vyjmenujte co nejvíce staveb z textu.
- 4) Vyjmenujte co nejvíce jmen z textu.
- 5) Vyjmenujte co nejvíce rostlin z textu.
- 6) Vyjmenujte co nejvíce částí těla z textu.
- 7) Vyjmenujte co nejvíce číslovek z textu.
- 8) Kolikrát se v textu objevila ruka?
- 9) Co měl Umefufuka k snídani?
- 10) Komu byl zasvěcen kostel ve vesnici?

Poločas rozpadu aneb Výsadek 2011

Snad každý už slyšel o výsadku. Někdo byl letos na této střediskové akci poprvé, někdo dokonce pošesté. Ale všichni tito lidé do poslední chvíle nevěděli, jaký bude výsadek v roce 2011. Poločas rozpadu se ale nezadržitelně blížil a zvědavost účastníků stále stoupala. Byla to doslova *novinářská* zvědavost.

Konečně nastalo pondělí před vypuknutím této dlouho očekávané podzimní akce. Každý účastník dostal od svého šéfredaktora informace, které mu měly dopomoci k novinářské senzaci. Obnova starého sovětského projektu je téměř u konce a na nás novinářích je, abychom tomu přišli na zub. Je to však velmi nebezpečné, a tak je potřeba koupit si protiradiační oblek.

Nastal pátek. Čas odjezdu. Skupinky redaktorů, asi po pěti lidech, se sešly na různých místech Prahy, kde jim byly poskytnuty další informace. Na každém z míst zazvonil v určitý čas telefon. Dozvěděly se, kudy mají pokračovat ve své cestě za možným získáním Pulitzerovy ceny. Na místě, kam dojezdy, opět zazvonil telefon. Takto se celá redakce dostala až na Hlavní nádraží, odkud se pokračovalo vlakem mimo Prahu. Cesta nás zavedla až do okolí Plzně. Jednotlivé redakce se na základě svých informací vydaly jiným směrem a to pravé noční dobrodružství mohlo začít!

Skupinky tedy dojezdy na místo určení a zde našly další pokyny. Každá redakce se rozdělila na dvě části, které vyrazily určeným směrem. Během noci se redaktori dozvěděli, že pátrají po jakémsi šíleném vědci, který má na starost

onen nebezpečný sovětský projekt. Každá ze skupinek se snažila vědatora vypátrat co nejdříve, aby mohla být patřičně oceněna. Neměly to však snadné, protože kdykoli se některé ze skupinek nadšených novinářů potkaly, měly možnost se navzájem pozdržet. Stačilo konkurenční redakci vybit papírovými koulemi.

Ačkoli měl každý trochu odlišné zdroje a informace vedly přes různá místa, nakonec se všichni sešli v jednom bodě, kus od nebezpečné laboratoře podivného fyzika. Protože se nacházeli blízko oblasti, kde hrozilo radioaktivní záření, byli nuceni si obléci své pohodlné protiradiační šaty. Vznikly zde tři skupiny, které se postupně vydaly čelit nebezpečným nástrahám této poněkud zapomenuté oblasti.

Tak se dostaly až do starého, dříve velmi prosperujícího sovětského areálu. Celý areál byl velmi rozlehlý a sutiny zdejších budov značně ztěžovaly cestu všem novinářům. Ačkoliv bylo počasí velmi nevlídné, stopa byla jasná a zřetelná. Všechny týmy se nakonec dostaly až k laboratoři. Některé za tmy, poslední za svítání. Celá budova byla již na spadnutí, ale přesto zde šílený vědec dokázal vybudovat raketové odpaliště. Složitý systém, který řídil raketu s radioaktivní náloží, dal redaktorům pěkně zabrat. Společnými silami ale dokázali prolomit program, který ji měl už zanedlouho odpálit, raketu tedy zneškodnili. Nikdo při tom nepřišel k úrazu, nikdo nebyl ozářen, ale všichni byli velmi vyčerpaní. S dobrým pocitem z vyřešeného případu si tak mohli jít všichni konečně dopřát zasloužený odpočinek. Spaní na betonové podlaze, schovaný před deštěm a v teplém spacáku, každý jistě ocenil.

Po tomto krátkém a pohodlném odpočinku byli všichni postupně probuzeni. V jedenáct hodin první skupinka, o tři hodiny později druhá. Bohužel i přesto, že byl radioaktivní odpad z rakety bezpečně zlikvidován, dostala se radiace až k našemu úkrytu. Proto jsme museli chvatně opustit naše betonové kobky a co nejrychleji se vzdálit. Někteří odvážlivci si dokonce znovu, a ne naposledy, oblékli své protiradiační obleky. Během cesty se spustil déšť, a tak měl George, který nás doprovázel, jedinečnou příležitost některé z nás ohromit svým deštníkem.

Po chvíli dorazila celá skupina až k řece. Ten, kdo byl na výsadku již poštěstě, si zřejmě vypěstoval jakýsi šestý smysl, který mu říká, co se právě stane, neboť dříve než mohl kdokoliv něco vidět, zvolal: „To snad ne. Lodě!“ Lodě tam byly proto, že nás měly uchránit před radiací, která se rychle blížila k nám, ale která se nemohla dostat k řece.

První skupina se tedy naskládala do lodí a všichni byli zvědaví, zda se Radim znovu, jako před rokem, vykoupě. Možná tomu napomohl jeho šestý smysl, ale tentokrát to nebyl on, kdo se vyklopil. V tomto ohledu měla štěstí druhá skupinka. Řeka byla velmi klidná, ale když je člověk na lodi nepozorný, lehce skončí ve vodě. Obzvláště, když se snaží využít cizí loď jako prostředek k pohybu a odpočinku. Třeba si Jerry do příště zapamatuje přísloví: *Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá*. Ale možná právě díky němu jsme mohli vidět velmi zblízka několik vyder proplouvajících kolem našich lodí. Tak se tedy obě dvě skupinky nakonec šťastně vylodily a vlakem odjely do blízkého města Staňkov. Zde na nás čekala vyhrátá místní skautská klubovna a zázemí pro další, zasloužený spánek.

K večeru nám přichystali výbornou večeři - pro někoho možná spíše oběd, doprovázený promítáním fotek z tohoto roku a filmem z loňského výsadku. Po večeři byly na programu přednášky s roverskou tematikou a v noci se hrály deskové hry. Okolo jedné hodiny již téměř všichni spali.

Ráno jsme se probudili celí rozlámaní, a kdo chtěl, mohl jít na mši do místního kostela. Cestou ke kostelu jsme šli přes potok, ale bohužel ani tady se Radim nerozpomenul na svoje zážitky z minulého roku s mostem a žebříkem. Ještě před obědem jsme se sbalili a vydali na nádraží.

Cestou do Prahy, při přestupu v Plzni, si zhruba šestičlenná skupina roverů oblékla své oblíbené protiradiační obleky a vzbudila nemalé pozdvižení. Obzvláště v rychlíku do Prahy se nás ptali, jestli zde neměříme radiaci. Do Prahy jsme dojeli kolem třetí hodiny.

Letošní výsadek je tedy za námi. Organizátoři si dali s přípravami velkou práci, a tak není divu, že vypadal tak, jak vypadal. Skvělá atmosféra, jak při první tematické části, tak celou dobu mezi všemi rovery a vedoucími, v nás zanechala vzpomínku, na kterou jen tak nezapomeneme. Někdo si zde vyzkoušel své možnosti, ať už psychické, či fyzické, někdo se tu něco zajímavého dozvěděl, většina zde potkala staré kamarády, ale i nové a skvělé lidi. Každý se však vracel domů s dobrým pocitem.

- Jestřáb a Rak, Scarabeus -

Fotky: <http://jdem.cz/sjk98>

Paintball

Jednu krásnou letní zářijovou neděli se skupina odvážlivců rozhodla vyrazit na paintball kousek za Prahu. Bylo nás celkem pět statečných: Lev, Košta, Pif, Bóža, George a jedna statečná: Minitú.

Hned po příjezdu na dotyčné místo jsme se dobrovolně rozdělili na dvě skupiny. Ta první (pracovně jí nazývejme lepší) se skládala z Kosti, Pifa a George. Ta druhá (pracovně ta horší) se skládala z Minitú, Lva a Bóži. Čtyřhodinová bitva mohla začít. Hráli jsme nejruznější hry. Od jednoduchého týmového deathmatche, přes kradení kanystrů s vodou až po tzv. terminátora. Asi se určitě ptáte, která ze dvou skupin byla lepší. Možná se na první pohled zdálo, že druhá skupina byla o poznání lepší podle vyhraných her. Realita byla však taková, že naše družstvo, v rámci stmelení kolektivu, záměrně nechávalo druhé družstvo vítězit. ☺

Na závěr celého dopoledne jsme hráli hru nazvanou Terminátor. Je to hra na dostřílení kuliček, jelikož se všichni stali zákeřnými a nesmrtelnými stroji. A kdo to nejvíc schytl? Přesvědčit se můžete na fotkách.

Návštěvy táborů

Sice je již listopad, přesto mi dovoluňte se ještě vrátit k táborům. Stejně malé ozvěny prázdnin stále ještě zaznívají ve formě vyúčtování LT/OI apod.

Letos jsme se s Minitú rozhodli, že se podíváme, jak vypadají střediskové tábory. Z původního optimistického výhledu, že během dvou víkendů objedeme většinu táborů, se bohužel nakonec stal víkend pouze jeden, a to pouze sobota a neděle. I tak se nám podařilo navštívit čtyři tábory.

Začali jsme u Černého šípku, který před naším sobotním příjezdem v dopoledních hodinách raději odjel na výlet, takže jsme viděli jen jejich tábořiště. Poté jsme se přesunuli asi o 100 metrů vedle, kde tábořily skautky z Modrého klíče a o kousek dále také světlušky. Na tábořích Modrého klíče nás (resp. mě) překvapilo, že si samy pečou chleba. O Modrém klíči je toto již pověstné, avšak já to viděl poprvé na vlastní oči. Odtud jsme za vůně smažených řízků s bramborami odjízďeli o několik kilometrů dále ke Scarabeu. I zde jsme měli evidentně velké štěstí na termín, protože část tábora byla zrovna na výletě. Dorazili jsme přesně na oběd, ke kterému měli svíčkovou s masem a knedlíkem. Se zbytkem tábora jsme prožili pěkné odpoledne ve formě nejruznějších aktivit. Od výroby zápisníčku až po klobouk z papíru. Navečer jsme zamířili do o několik desítek kilometrů vzdálenější Křeči, kde tábořily Statečná srdce. Zde jsme přespali, strávili část neděle a po obědě se vydali zpátky do Prahy.

- George, vůdce střediska -

Okénko pro rovering

INFORMAČNÍ KANÁLY

Blanická roverská mailová konference

Chceš-li se připojit, vyplň krátký formulář (blanik.info/tr/konference).

Roverská sekce na blanik.info

Kdybyste měl kdokoli zájem spolupracovat na vytváření obsahu, ať už po ideové nebo technické stránce, ozvěte se Pifovi: pif@zby.cz.

Skupina na FB

Blanický rovering žije i na Facebooku. Pokud se chcete přidat, hledejte skupinu "Blanický rovering".

PRAŽSKÝ ROVERING

Akce 17. listopadu

(<http://roveripraha.skauting.cz/akce-17-listopadu>)

Milí pražští roveři, pokud budete **17. listopadu** v Praze, udělejte si čas a pojdte se zapojit do tematické hry po Praze, promítání filmu i průvodu na Národní třídu. Jak víte, **tento den je pro mladé lidi významným mementem** a každý z vás může odcházet z připravované akce významně obohacen. Jak to? To se dozvíte během následujícího týdne, kdy dorazí pozvánka i bližší informace.

Těšíme se na vás! PRStým

Skautské tancování (www.tancovani.skauting.cz)

Od října každý pátek od 18 do 21 hodin, v ZŠ náměstí Svobody na Praze 6. Příspěvek na tělocvičnu je 40,-.

CELOSTÁTNÍ AKCE

Mikulášský víkend (www.skaut.cz/mikulas)

Mikulášský víkend, **2. – 4. prosince**, je už tradiční setkání roverů a rangers, letos se dokonce uskuteční již 20. ročník. Ať už přijedete do Prahy sami nebo s kmenem, nabídne **Mikulášský víkend** zajímavý různorodý program – trochu kultury a tvořivosti, poznávání, setkání se zajímavými osobnost-

mi, inspiraci a přemýšlení, ale také zábavu a setkání s přáteli. Více informací bude na webu postupně přibývat, všechny novinky najdete ale také na Facebooku nebo Twitteru. Registrace se letos rozběhla 17. října. Moc lístků už asi nezbývá, ale **stále máte šanci** nějaké získat v „Tržnici lístků“ od odpadlíků.

Žirafa (www.dvojka.cz/zirafa)

Žirafa je zimní setkání všech, kteří se aktivně zabývají vedením družiny. Zpravidla je čtyřdenní a koná se v termínu pololetních prázdnin a přilehlého víkendu. **Tentokrát tedy 2. – 5. února 2012.** Přihlašování a přesnější informace najdete na webu.

Safír (www.rlksafir.cz)

Safír je roverský kurz s „rodinnou atmosférou“ zaměřený na rovering, roverský program, rozvoj osobnosti, tvořivost a inspiraci, pro rovery a rangers (i neskauty) ve věku 17 – 27 let. Informace o aktuálním ročníku hledejte na webu.

Buďte při tom (konečně roverský program)

(<http://krizovatka.skaut.cz/zpravodajstvi/6621-bud-pri-tom-konecne-roversky-program/>)

Letošní skautský rok bude rokem vzniku roverského programu a právě vy můžete být při tom. Po letech práce na skautském a vlčáckém/světluškovském programu a po přípravných fázích roverského programu přichází konečně řada na vytvoření konkrétní podoby roverských nástrojů. Buďte přitom, protože bude samozřejmě možnost zapojit se se svým názorem, a to ještě větší než obvykle.

- Káďa, zpravodajka pro rovering -
(kadaondrikova@gmail.com)

Střediskové akce 2012

Akce pro skautky/skauty 13 – 15 let
20. – 22. 1. 2012

Křížová cesta pro mladší
30. 3. 2012, garantem Říčany

Křížová cesta pro starší
30. 3. 2012, garantem Scarabeus

Blanické hry
19. 5. 2012, organizátorem blanický roving

Střediskový sraz vedoucích
19. 5. 2012, garantem Modrý klíč

Zákaznické karty do Junu

Středisko získalo zákaznické karty do Junu, které poskytují slevu 5%. Lze s nimi nakoupit jak v e-shopu, tak v kamenné prodejně po nahlášení zákaznického čísla. Středisku se automaticky pošle faktura. Zákaznické číslo poskytne George.

Skautská výstava oživí vestibul pražského metra

Už od čtvrtka 3. listopadu si cestou na metro možná všimnete něčeho, co tam obvykle nebývá. Pokud vás jako první napadne, že se jedná o další z mnoha reklamních instalací, čeká vás pravděpodobně příjemné překvapení. Místo reklamní instalace tentokrát můžete přímo v prostoru metra Muzeum potkat výstavu o skautingu a dobrovolnících v něm působících.

Výstavu skauti pořádají při příležitosti Týdne dobrovolnictví (www.dobrovolnik.cz), pod titulem „Dobrovolníci jsou vidět“. Na návštěvníky i na náhodné kolemjdoucí čeká patnáct velkoformátových fotografií, které přiblíží jak skauting samotný, tak význam, jaký pro skauting mají právě dobrovolníci. Výstava potrvá do 16. listopadu.

Protěžácký ples

Srdečně zveme všechny přátele Protěže a jejich přátele na náš protěžácký Maškarní ples aneb ples se škraboškou.

Můžete se s námi setkat již v sobotu 19. listopadu 2011 od 19.30!

Co na sebe?

Přijďte převlečení za svou oblíbenou postavu, smyšlenou či reálnou. ☺ Kdo bude mít škrabošku, čeká ho malý dárek.

A na co všechno se můžete těšit?

- večer plný zábavy
- přátele, které jste dlouho neviděli
- předtančení
- kapelu The Five Band
- tombolu
- občerstvení za nízké ceny

Okénko výchovného zpravodaje

■ Poradna vedoucích

<http://www.blanik.info/poradna/>

V minulém čísle Blaníku jste se mohli dočíst o nově vzniklé službě v našem středisku – poradně. Je to forma pomoci, kterou středisko Blaník nabízí všem jeho členům, protože jsme jeden velký tým a čas od času je dobré vědět, že nejsme na problémy, které zrovna řešíme, sami. Do blanické poradny nemusíte přijít jen s problémem v pravém slova smyslu, ale zaměřujeme se i na pomoc například začínajícímu vedení, či si jen společně můžeme popovídat o nějakém nápadu, o zkušenostech. Čím více názorů, tím se pak dokážu lépe rozhodnout, utvořit si na danou věc ucelenější pohled.

Abyste měli představu, s jakými tématy se můžete na blanickou poradnu obrátit, vypsali jsme s Minitú konkrétní body, které garantujeme.

Minitú

- pedagogika a psychologie dětí věku 1. stupně (6 – 12 let)
- problematika předávání vedení (z obou stran)
- děti se specifickými potřebami ve skautském oddíle (zejména problematika dětí se zrakovým postižením)
- problémy a krize ve vedení oddílu
- komunikace s rodiči

Žlůvka

- pomoc - zkušenost - podpora okolo vedení oddílu (► praxe 6 let ve vedení oddílu)
- pomoc začínajícím oddílům, jak oddíl znovu rozjet, na co dát pozor
- poradenství při přijímání dítěte se specifickými potřebami do oddílu - integrace (► profesí jsem speciální pedagog - momentálně se zabývám integrovanými

děti v základní škole, práce s třídními kolektivy a integrovaným dítětem)

- družinový systém a jeho zavedení do oddílu - výhody a nevýhody druž. systému, jak funguje, jak na to oddíl připravit (► také praxe z vlastní zkušenosti v oddíle)
- nový program - skautská stezka (země, voda, vzduch, oheň), Lucerna / Mauglí – výhody nového programu, jak jej zavést, práce s ním (► vlastní dobrá zkušenost z oddílu)
- a další pomoc a rady v rámci mé funkce výchovné zpravodajky (doporučení kurzů, seminářů, smyslu lesních škol, lesních kurzů apod.)

Doufáme, že v měsíci listopadu se vše již objeví na webu Poradny a že se k nám připojí i někdo, kdo bude reprezentovat opačné pohlaví.

■ ELIXÍR 2011

Dalším zajímavým pozváním, které pro vás mám, je **ELIXÍR 2012**.

„EliXír 2012 je **vzdělávací akce** určená pro všechny, kdo vedou skautské oddíly nebo při jejich vedení pomáhají. Jedná se již o čtvrtý ročník – předešlé se uskutečnily v Pardubicích, Brně a Kladně a zúčastnilo se jich dohromady již kolem 1600 lidí.“

(z <http://elixir.skauting.cz/>)

Elixír 2012 se koná v Praze, což je pro nás výhodou, a uskuteční se o víkendu **20. – 22. 1. 2012.**

Na této akci složené z mnoha programů, které si sami volíte podle témat, která vás zajímají, se dozvíte nespočetně nových zkušeností, které se týkají vedení oddílu, nového programu apod., zároveň zde najdete čas i na příjemný aktivní odpočinek a hlavně se zde dají výborně „dobít baterie“ pro veškerou oddílovou činnost. Potkáte zde mnoho známých i neznámých lidí, což také není k zahoezení. © Lektoři jsou otevření i osobním konzultacím.

Dobré je na Elixír vyrazit s vůdcovským týmem (nebo alespoň s jeho částí). Můžete se v rámci oddílu rozdělit na jednotlivé programy, abyste z toho vytěžili co nejvíce. Zároveň je výhodou strávit svůj společný čas někde spolu jakožto na další akci na stmelení svého vůdcovského týmu a výhodou je i to, že si v průběhu dne nebo večer můžete rovnou na místě aktuálního dění sdělovat veškeré dojmy, které rovnou můžete zkoušet zapracovávat do života svého oddílu.

Elixír mohou doporučit, náš vůdcovský tým minulý ročník absolvoval, a bylo to opravdu přínosné a obohacující, a to jak pro nás jako vedoucí, tak pro oddíl jako takový.

S čím se setkáte na tomto ročníku?

- o řešení problémů v současném oddílu
- o programy zaměřené na hlubší pochopení nového programu
- o konkrétní náměty na oddílovou činnost podle nového programu
- o setkání se zkušenými lektory, kteří mohou poradit s Vašimi oddílovými problémy
- o programy pro aktivní odpočinek a dobítí bateriek

Přihlašování začíná již 1. 11. na oficiálním webu: <http://elixir.skauting.cz/>.

Skautské století

Historii českého skautingu lze popsat několika slovy: Vzniká a rozvíjí se, fascinující rychlostí roste, je zakázán, krátce a rychle se znovu nadechuje, je zakázán, obnoven, zakázán – a stojí na prahu dvacátého prvního století.

Dnešní společnost nespěchá, ale letí, rychle se mění, dávno přesahuje hranice jednoho místa a jedné tradice. Má ještě smysl vracet se zpět do minulosti?

Hledání přátel a ideálů. Táborové ohně. Stovky let ve vězení. Obdivuhodná věrnost. Těžko pochopitelná neústupnost. Kompromisy. Hrdinství. Ve skautské historii je zachycena zkušenost tisíců osobností. Celoživotní poslání – nebo jenom dva, tři roky v dětství, které se pro mnohé staly zásadními pro celý život. Způsoby, kterými skauting zasáhl do života jednotlivců, jsou různé.

Naším cílem není stavět skautskou historii na piedestal ani ji uzavírat do vitrín, nenabízíme jasnou odpověď jak tuto historii číst. Chceme zachytit různé její tváře a porozumět jim, vytvořit prostor pro diskusi o významu skautské historie a tradic pro skauty i pro náhodné kolemjdoucí.

Skautská historie je opravdu plná napínavých zvratů a osudových rozhodnutí. Ani nejlepší romanopisec nebo filmový scénarista by nedokázal vymyslet takové zápletky, které reálně prožila řada skautů a skautek. Část z nich, příběhy velké i malé, chce zachytit právě projekt Skautské století, který odstartoval v únoru 2011.

Organizátoři chtějí využít možná poslední příležitost k zaznamenání životních osudů skautů a skautek, kteří skautovali během dvacátého století.

Na stránkách www.skautskestoleti.cz je již řada příběhů uveřejněna a další přibývají. Jedno z vyprávění si můžete přečíst také na následující straně.

1968: Krvavá vlajka od rozhlasu

Příběh Petra Kima Maišaidra

Petr Maišaidr se narodil roku 1940 a nikdy nebyl sympatizant ani člen KSČ. Žil v Praze a jako tisíce dalších sledoval se sympatiemi uvolňování režimu v druhé polovině 60. let. Těšil se, že bude cestovat a užívat si svobody. Ta netrvala dlouho, ale Maišaidrův skautský oddíl tajně fungoval i za normalizace.

Petr Maišaidr, se skautskou přezdívkou Kim, říká: „Vždycky jsem byl obrovský ctitel přírody, celá léta jsem snil o tom, že bych chtěl být skautem. V květnu 1968 se mi najednou přání vyplnilo, protože jsem se seznámil s lidmi ze střediska Maják, které vedl vzácný člověk, bratr Zdeněk 'Káďa'

Zelený. Byl to pro mě vstup do jiného světa. Do té doby jsem neznal žádného mukla, žádného skautského činovníka a najednou jsem rovnýma nohama vpadl do kolektivu lidí, kteří většinou byli za skauting vězněni.“

Maišaidr se stal skautským vedoucím a svoje povinnosti bral smrtelně vážně. Ve skautském slibu se zavázal: „Slibuji na svou čest, jak dovedu nejlépe milovati republiku Československou a sloužiti věrně v každé době. Plnit povinnosti vlastní a zachovávat zákony skautské. Duší i tělem být hotov pomáhati bližnímu.“

Příchod "spřátelených" armád

Sovětská okupace Československa 21. srpna 1968 Petra Maišaidra hluboce zasáhla.

„Měli jsme první tábor, ovšem tento tábor byl velice symbolický, poněvadž jsme se z něj vrátili v neděli a ve středu bylo 21. srpna. Jak

všichni vědí, byli jsme obsazeni armádami pěti států Varšavské smlouvy, pochopitelně hlavně sovětskou, a bylo jasné, že ten zásvit svobody, který tu nastal, nebude dlouho trvat.“

Skaut Kim nedokázal nečinně sedět a hned po návratu z tábora vyrazil do ulic. „Já jsem v těch srpnových dnech chodil venku a mimo jiné jsem byl u Československého rozhlasu, kde umírali lidé, kteří se holýma rukama postavili okupačním vojákům. Tehdy jsem vzal československou státní vlajku a namočil ji do krve čtyř lidí, kteří u rozhlasu padli a leželi v průjezdu domu v Balbínově ulici. Od té doby všichni skauti z našeho oddílu na tuto vlajku přísahali.“

Jak „Kim“ Maišaidr správně předpokládal, svoboda brzy skončila a na počátku 70. let byl skauting znovu zakázán. Svůj oddíl ale dokázal tajně udržet při životě po celé období husákovské normalizace. Navíc v roce 1977 podepsal Chartu. Po roce 1989 pracoval na Úřadu pro dokumentaci a vyšetřování zločinů komunismu a zabýval se perzekucí skautů a skautingu. Dnes je Petr Maišaidr v důchodu.

*Osud Petra Maišaidra zmapovali v rámci projektu Příběhy 20. století dokumentaristé ze společnosti **Post Bellum** a jeho příběh figuruje také v projektu Skautské století.*

*Společnost **Post Bellum** sbírá vzpomínky válečných veteránů z 2. světové války, těch, kteří přežili holocaust, lidí z domácího válečného odboje, vyprávění politických vězňů komunistického režimu, představitelů disidentů, příběhy novodobých vojenských veteránů a také těch, kteří se stali součástí represivních složek totalitních režimů – Státní bezpečnosti, KGB a jiných..*

*S Českým rozhlasem a Ústavem pro studium totalitních režimů vede internetový portál **Paměť národa**, kde jsou příběhy k nalezení.*

www.pametnaroda.cz

www.postbellum.cz

www.skautskestoleti.cz

Časopis 7. skautského střediska Blaník

74. číslo

listopad 2011

E-mail	casopis@blanik.info
Web	www.casopis.blanik.info
Šéfredaktorka	Julie (Statečná srdce)
Redakce	Členové střediska Blaník
Foto na titulní straně	Mayové

Velké díky všem, kteří přispěli ke vzniku tohoto čísla!

Šéfredaktorka si vyhrazuje právo na úpravu příspěvků.

Zápisky (román) z vůdcovského kurzu

4. 3. 2011

Konečně je to tu, čekatelé se dočkali. Abyste rozuměli, před několika měsíci se zhruba dvacítká skautů nadšeně přihlásila do nového vůdcovského kurzu Ventus, pořádaného okresem Prahy 4. Kurzu, kterému šéfuji dvě nejvýraznější osobnosti českého skautingu a středisla Blaník posledních let – Rocky, šéf ORJ Praha 4 a bývalý vůdce Mayů, a Vrána, předseda Rozhodčí a smírčí rady Junáka a bývalý vůdce Orlů. A nyní je to konečně tady – je pátek odpoledne a účastníci nervózně postávají na perónu Hlavního nádraží. Ferenc Kokoschka jim totiž předem poslal dopis, že zde mají čekat na vlak EC Hungaria. Vlak má právě teď odjíždět, a tak čekatelé na nic nečekají a naskakují do vlaku, aby vzápětí, když už se souprava dává do pohybu, opět vyskákali ven. Jeden z nich totiž na nástupišti zpozoroval podivně oblečeného muže s buřinkou (muže neohdlaujícího nastoupit a vypadajícího jako Rocky), pročez bylo, jak už tomu tak u skautů bývá, kolektivním rozhodnutím rozhodně rozhodnuto urychleně dopravní prostředek opustit. Jak to bylo dál, je už jasné. Ve stručnosti: Vítám Vás, přátelé, bla bla bla, rozdělíte se do skupinek, bla bla bla, ahoj.

Účastníci si hned pro-čítají zadání svého úkolu – vytvořit pomocí digitálního foťáku příběh o dvaceti fotkách, který bude zahrnovat scénérie *dosti čerstvý vítr – pivovarský vůz – kajak na Labi*. Z jízdenky je jim už jasné, že se jede do Nymburka, takže dál stačí jen přejít na nástupiště 9 ¾ a vyrazit. Vlak směle uhání nesmělou krajinou a smělí účastníci si začínají nesměle povídat, jíst víno (ne pít, jsme skauti!), pozorovat okolí, vymýšlet zadaný příběh či jen spokojeně kontemplotovat. Všichni se seznamují – tedy až na jednu skupinku, která se asociálně rozhodla okupovat kupé na opačné straně vlaku a zatáhla závěsy (asi aby jim nikdo neukradl nápad...).

Za soumraku se pak skupinky toulají Nymburkem a hledají všechny ty nesmysly, které musí nafotit. Avšak užívají si to (jsme přece skauti, všechno si užíváme).

Celý pobyt se odehrává na základně Tortuga. Večer se před nastoupenou jednotkou promítají jednotlivé prezentace a také se představuje celý instruktorský tým.

Pro začátek, když se ještě všichni tak dobře neznají, se docela hodí, že všichni mají jednotné mikiny se znakem kurzu. Je nutno podotknout, že už od prvních pár minut je jasné, že jsou to skvělí a sympatičtí lidé.

Zkraje **Rocky**. Šéf. Pohodář. Sportovec. Skvělý člověk, který to má v hlavě srovnané. Vede katedru Ideologica. (Pokud se chce někdo stát skautským vůdcem, musí ovládat přes 200 znalostí, dovedností a schopností, souhrnně označovaných jako kompetence. Na Ventu jsou kompetence rozdělené do jednotlivých kateder, což je přehledné a motivující!) Dále **Vrána**. Muž na svém místě. Právnick. Intelektuál. Jeden z nejchytřejších lidí ve středislu Blaník (a to už je co říct). Katedra Ordo et Iustitia. Potom je tu **Myška**. Usměvavá hodná tajemnice. Na kurzu organizuje hybky čili fitky čili prostě aktivity během přestávek mezi přednáškami. Hrozně příjemná a milá! Pak je zde **Bad**. Frajer. Těžkej frajer. Kuchař. Lahůdkář. Na celém Ventu garant skvělého jídla. Nonstop servis. Dále **Adam**. Fešák. Inteligent. Držitel Medaile díky. Katedra Metodica. Neskutečně vtipné, občas až sebedestruktivní fóry. Neskutečná prča. A ještě k tomu právník... (T. č. bohužel už pod pantoflem.) Jako další je **Matýsek**. Katedra Fiscus, hospodaření. Usměvavá. Příjemně ironická. Během zkoušek je u ní nejlepší odvádět řeč na počítač v koutu místnosti či na nášivky na jejím kroji. (Zabírá to.) Dále **Béďa**. Hrozně milá. S chutí do života. Bohužel bez přidělené katedry. Potom **Marek**. Zdravotník. Expert. Záchranář. Katedra Medica. Muž na svém místě. Při zkouškách pozor na kabel v zásuvce. Potom **Madla**. Sympaťáčka. Rázná a obětavá. Markova pomocnice při názorných cvičeních. Jeho druhé já. A hlavně – už jeho žena. (Gratulujeme!) Pak je tu **Ježek**.

Totální frajer. Člověk s názorem na všechno. Fantastický přehled. Všechno okecá, ale chytře. Má to hlavu a patu. Psycholog. Odnedávna dennodenně v saku. Elegán. Koupil si nový Ford bílé barvy. Protekční SPZ – 6A7 7777. Skvělý kamarád. Prostě Stein (čti *štajn*), katedra Psychologica. Dále zde máme **Bóžu**. Moc toho nenamluví. Kamarádský a velice příjemný muž. Sranda. Katedra Terra. Pak **Delfín**. Stejná katedra. Chytrý člověk. Obětavý. Evidentně se zálibou chodí na túry. Potom **Zuzka**. Hodná. Ví co říká. Na kurzu velké břicho, na zkouškách malé břicho a o dítě navíc. (Čím to?) Katedra Metodica. A ještě **Čaj**. Rozumný skaut. Ohleduplný. S přehledem. Vymyslel hru s chobotnicí (něco jako rybičky rybáři). A nakonec – **Hurón**. Policajt. Silák. Toliko představení týmu. Všichni jsou dohromady skvělá parta!

Po představení týmu (které neproběhlo doslova podle odstavce výše; hodnocení je mírně ovlivněno subjektivními pocity autora článku po absolvování kurzu) se část frekventantů odebrá do nedaleké budovy na teambuilding spočívající v popíjení nealkoholického piva. Přidává se po chvíli i část instruktorů. Třeba Adam. Povídá o tom, jak na chodbě v soudní budově potkal jednoho soudce, kterému se rozsypala složka s dokumenty a začal tam příšerně sprostě nadávat. Celou dobu je hrozná legrace, skvělá atmosféra, dokonce i Vrána se trochu spletl a omylem odříkává bonusovou půlhodinovou přednášku o právu. Škoda, že v téhle restauraci točí jen nealkoholické pivo...

5. 3. 2011

Je tu sobotní ráno a s ním budíček formou působivého songu z reproduktorů. Účastníci pomalu vstávají ze svých matrací, někteří ze svých ovčích roun. Ještě před snídaní se však odchází v krojích na náměstí, kde se za zpěvu junácké hymny vztyčuje vlajka. Starosta Nymburka, bývalý skaut, osobně tahá za provázek stožáru. Je to velká čest hostit vůdcovský kurz...

Po snídani prakticky ihned následují přednášky. Všichni jsou rozděleni na dvě poloviny, skupiny Pasát

a Mistrál, které mají většinu přednášek a diskuzí odděleně v různých místnostech. Při výuce jsou samozřejmě používány nejmodernější technologie (dataproyektory, flip-chart tabule, ukazovátka, lihové fixy, obyčejné fixy atd.).

Oběd je fantastický. Ať si Zdeněk Pohleisch říká co chce, ale v podání Bada je steak zapečený s broskví a sýrem prostě výborný.

Odpolední blok je věnován dalším zajímavým tématům – na metodice ideálnímu oddílu, na psychologii plodné diskuzi na navržená témata, na ideologice modernizaci skautingu, na medicce mimo jiné nácvičku bolestivého podnětu – ještě teď některé bolí za ušima – a na ordu právní subjektivitě. Mezi vědomostním záhulem je ale zařazena skvělá hra o ministerstvu skautingu – účastníci obíhají jednotlivé místnosti jakožto odbory a plní úkoly; tak se vžili do role, že omylem někdo z nich vběhl do bytu cizích lidí. Bohužel na jednom stanovišti, kde byly požadovány určité odpovědi na otázky ohledně vedení oddílu, někteří nepochopili, že jediné toto stanoviště není myšleno s nadsázkou, a proto psali odpovědi v až škodolibé ironii, čímž málem došlo k jejich vyloučení z kurzu. Naštěstí se vše včas vysvětlilo, a tak holky nemusely balit, akorát na chvíli trochu upadly v nemilost.

Večerní program naplňuje nejprve brainstorming ohledně plusů a mínusů Ventu probíhající v pětici. Mezi většinou plusů se objevuje i pár nedostatků jako např. „Nejasně definovaný příjezd Steina,“ (na kterého se všeci těšíme) nebo „Příliš mnoho her a malá vyčerpání účastníků,“ (čehož všichni velice litují na dalším víkendu – viz níže). Po hodnocení následuje diskuze, abychom se ještě lépe poznali. Bohužel u jedné skupiny se povídání protahuje do pozdních hodin, takže na nealkoholické pivo většina čekatelů vyráží již značně znavena. Nicméně skvělá atmosféra přesto panuje i tam a stmelování kolektivu (i s přednášejícími) funguje skvěle!

6. 3. 2011

Nedělní budíček opět vyladěným songem. Některé skauty trochu bolí hlava (jak to???). Snídaně. Pomalu (rychle) se blíží začátek přednášek.

Hospodaření. Matýsek se usmívá. Některí absolutně netuší, o co jde.

Psychologie. Ježek se částečně usmívá. Zase diskuze. Zase plodná.

Právo. Vrána. Vrána jede.

Venkovní fitka konečně trochu rozhybává mysl a těla účastníků, kteří se přesouvají ven a hrají hru „na

myčku aut“. Venku je krásně a nálada je výborná, ačkoliv konec víkendu se pomalu blíží. Ještě si švihne zpětnou vazbičku, bez čehož se dnes už žádná pořádná skautská akce neobejde, a jde se balit. Všichni dostávají svačinku na cestu a vyráží na vlak. Jede se domů. Jaký to povznášející a obohacující víkend za námi! (Opravdu!)

25. 3. 2011

Sraz v pátek celkem brzy na Černém Mostě. Všichni frekventanti už se těší, až se něco bude dít. Přes týden se totiž hrozně nudí, a proto uvítají, když je někdo zabaví.

Autobus už se pomalu rozjíždí, jako obvykle některé účastnice na poslední chvíli naskakují prakticky za jízdy. Během cesty je čas na to, na čem měli všichni pracovat tento měsíc – projít si všechny kompetence v krásné modré Ventus-knižce a označit si ty, které ovládají, ty, které ovládají trochu, a ty, které neovládají vůbec; podle toho je totiž třeba se na kurzu zaměřit na studium příslušných oborů, znalostí, dovedností, schopností a rozvíjet je. *Umí si hrát. Nezneužívá své autority. Umí poskytnout první pomoc při úrazech elektrickým proudem, poleptání a otravách. Umí vést pokladní knihu (včetně pokladních dokladů). Má přehled o historii skautingu v českých zemích. Umí odpovědět na otázku „Kolik je to ještě kilometrů?“. Ví, že má mít vizi. Chápe odlišnosti chlapců a dívek v různém věku a tyto odlišnosti respektuje.* A dalších 216... Škoda jen, že chybí kompetence *Umí zpívat*. Tomu by se na Ventu mohla věnovat katedra Musica, která zatím nemá co přednášet.

Přijíždí se do Jičína, následuje krátká procházka přes centrum směrem do skautského srubu. A už je tu první problém. Jedna účastnice si zapomněla v autobuse vypracované maturitní otázky. Bohužel, zpětně již nyní můžeme říct, že jí nepomůže ani několik hovorů do autobusové společnosti OSNADO spol. s r. o. Podklady jsou nenávratně ztraceny, řidič se asi vzdělává v oblasti sociologie, afiliace a fluidního typu inteligence.

A aby těch špatných zpráv nebylo málo, ztuhly všechny prasata a krávy! No to snad ne! Hned po příchodu do objektu, kdy účastníci očekávali jídlo a těšili se na klídek a nealkoholické nápoje, jsou odvedeni do přednáškové auly (podkrovního pokojíku), kde Ježek, potutelně se usmívaje, sděluje všem, že všechny prasata a krávy ztuhly. A je třeba vymyslet, jak je použít.

Druhý víkend začíná od prvního okamžiku v tempu (viz výše – neopatrné vyjádření některých členů na téma vytiženosti a poměru odreagování ku přednáškám).

Takže co s krávami a prasaty (nesmí se pūlit, řezat, jíst; prostě jen použit jako hmota o konkrétním tvaru). Opět plodná diskuze: *Prolejšačky. Sochy. Závaží do výtahů a balónů. Terakotová armáda – zakopat do země. Základy pro korálové útesy. Věnovat Hirstovi pro účely umění* (http://cs.wikipedia.org/wiki/Damien_Hirst – pozn. aut.). *Zásyp bažin a tvorba ostrovů. Akce „krávy proti erozi“. Památník kravám a prasatům jako vzpomínka. Akce „kráva zdarma do každé rodiny“.* Po zvířatech následují i vážná témata jako zdroje autority, styly vedení, charakteristiky vůdce, Model devíti polí profesora Čápa, asertivita a deset asertivních práv...

Konečně se chystá večere. A překvapení – další přednáška z mediky! Stabilizovaná poloha, šok, krev. Zanedlouho program končí, nikdo nemá ani pomyšlení na noční procházku městem. Jde se spát. Většina frekventantů zaujímá stabilizovanou polohu ve svém spacáku. Avšak ti s nejtěžším kořínkem ještě setrvávají ve společenské místnosti a pracují na zadání ze školy. Někteří se učí na maturitu. Někteří by se rádi učili na maturitu, ale nemají z čeho. Za chvíli však jdou i tito opozdilci spinkat. Dobrou noc!

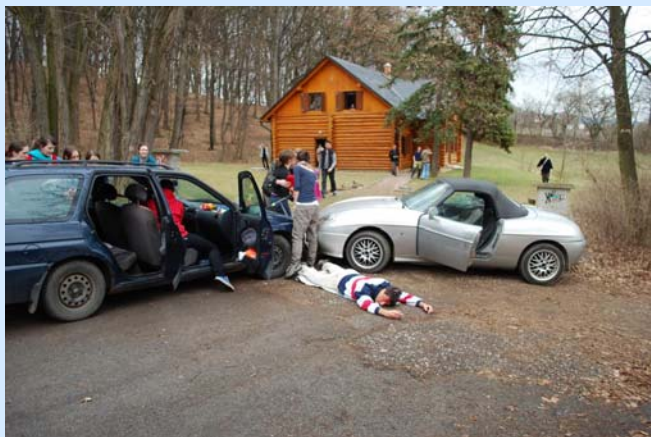
26. 3. 2011

Ráno je tu skvělá rozcvička venku – pouze dva ze všech účastníků se jí trapně nezúčastňují. Ostuda hned ráno. Hrůza.

Ježek má pro dnešek pod palcem zvonění na konci hodin, aby někdo nepřetahoval. Má k tomu vlastní rolničku (z domova). Čím to, že nejčastěji zvoní tato rolnička u ucha Vránovi?

A je tu pohroma. Do místnosti, kde právě poklidně probíhá přednáška o táboření, se řítí jedna účastnice s hysterickým záchvatem, že se stal průšvih. Všichni vyběhají ven. Někteří slékárnami a rukavicemi. Autonehoda. Několik vážně raněných. Jeden dokonce nedýchá. A do toho ještě ta hysterka. Za chvíli z nedalekého kopce přicházejí místní feťáci zjistit, co se děje. Dvě holky a kluk. Kluk je velice agresivní. Z okolních domů už nervózně pokukují místní babičky.

Mezitím Samuraj (jeden účastník se zajímavou přezdívkou, nikoli skutečný bojovník sloužící císaři) organizuje zásah. A dělá to dobře. Někdo už dokonce čeká na vrtulník na poli. Akorát ten vrtulník nikdo nevolal, ale snaha se vždy cení, zvlášť když jde o život a všechny ruce jsou potřeba.

Výborně připravená situace, účastníci si vyzkoušeli řešit opravdu krizovou situaci a pomáhat pod stresem. Ještě jedna zdravotnická akce následuje odpoledne – maskovačka. Skoro všichni byli ošetřeni, tedy až na agresivního cukrovkáře, kterého diagnostikovali jako neškodného blázna s cihlou v ruce. A na raněnou s pohmožděninami na břicho a na stehnech. Nikdo si ale ani nedovolil slečně sundat jediný kus oblečení.

Odpoledne a večer se o program stará Edy, zakladatel krčských oddílů v Blániku, autor znění současného skautského slibu, velká duchovní autorita...

Stačí zmínit jen názvy jednotlivých témat a je jasné, jak poučný a mravní, avšak po náročném dni trochu vyčerpávající, Edyho několikadílný program byl: *Hodnoty. Duchovní život dítěte. O oslu, otci a synovi. Na rozcestí pravdy a lži. Mudrc a dvě kapky oleje. Mluvíci chléb za poslechu hudby.*

Pozdě večer následuje zábavná tečka za tímto dnem, takzvaná „Cultura nostra“ neboli promítání několika oddílových a střediskových klipů různých oddílů a různých středisek z různých oddílových nebo střediskových výprav. A výsadek. Ještě později večer se valná většina všech odebírá na zasloužený čaj, kávu a trochu toho mléka do nedaleké kavárny.

27. 3. 2011

Vstává se, snídá se. Ranní nástup se odehrává venku. Jak už tomu tak na tomto kurzu bývá, všichni mají kroje, ať už s méně či vícero frčky a méně či vícero medailemi; avšak je třeba pochválit některé holky, které měly nejmodernější verzi junáckého kroje. Skoro by se dalo spekulovat, že tento nejnovější model trochu zavání „casual stylem“. Možná by se jednoduše dalo

říct, že kroj neměly, ale to nelze publikovat v časopise, který přečte všech 500 členů střediska Blaník, největší skautské základny v České republice, srdci Evropy.

Před odjezdem je čas na reakce a dojmy, na plusy a mínusy, prostě na tužku a papír a několikaminutové soustředění se na správnou formulaci každého slůvka – hlavně po zkušenostech se slovním spojením „příliš mnoho her a malá vytiženost účastníků“, které se evidentně po minulém víkendu neobešlo bez povšimnutí – viz páteční záprah). Takže účastníci opatrně váží slova, některým se ze strachu klepe propiska v ruce. *Budiček – krásný. Rozcvička – ještě že byla. Vrána přetáhl jen o minutku. Bude, jen tak dál. Přiměřená vytiženost frekventantů. Je tu trošku zima v tom srubu – ale ne zas moc – jen trochu. Myška se krásně usmívala. Matýsek byla milá, zvlášť při vybírání účastnických poplatků. Ještě aby ne.*

Zní to po předchozím nevhodném odstavci ironicky, ale víkend byl opravdu opět hrozně příjemné odreagování od každodenního života. Účastníci si balí a pomalu/rychle vyráží na vlak.

28. 4. 2011

Skauty a skautky čeká čtyřdenní závěrečný víkend. Ve čtvrtek odpoledne se schází před vstupem do pražské zoo, Matýsek s kapitánskou čapkou všechny očekává a posléze odvádí dolů k Vltavě. Naneštěstí se plní očekávání mnohých, že míří k připraveným kanoím. Všichni postupně nasedají do lodiček, na největší šťastlivce zbyl dvojmístný kajak (jeden z kluků neustále prudí, že se mu dovnitř nevejdou nohy). Pomalu se nasedá a vyplouvá Trójou směrem z Prahy, bůhví kam...

Po asi dvou hodinách plavby (!) se již stmívá a navíc i začíná zdálky hřmít. Konečně lodky proplouvají kolem ostrůvku v Roztokách, na němž je umístěna plápolající pochodeň. (To je jako to tajné znamení.) Za úplné tmy a stále silícího deště se vodáci soukají na břeh. Na ostrově je ukryto několik zpráv, rozbitých starobylých váz se vzkazy, tajná truhla s pokladem, lebka a další běžné předměty denní potřeby. Skvěle vymyšlená hra, zajímavá, dokonce i s tím správným skautským

počasím (i když je otázka, zda to tak viděla i dámská část ansámblu). Poslední vzkaz směřuje trosečníky na západní břeh řeky. Ale ku zděšení všech lodě nejsou na svém místě na špičce ostrova, kde byly ukotveny! Po několika zoufalých okružních pěších výletech kolem břehu celého ostrova a zjištění, že ty lodě tu fakt nikde nejsou, se dobrovolně přihlašují dva největší exhibicionisté, že Vltavu přeplavou a přivezou zpět lodě, které byly evidentně naschvál odvezeny.

Co si budeme povídat – voda je neuvěřitelně studená a není to zrovna blízko (podle Googlemaps[®] přesně 53 metrů). Možná, že kdyby ti dva věděli, jak je to ve skutečnosti daleko, nikam by neplavali a všichni nadějní budoucí vůdcové by na ostrově posli hladý. I ve tmě se ale naštěstí podařilo na břehu skutečně najít svázané lodě a po několika neúspěšných pokusech uskutečnit jeden úspěšný a odpádlavat vítězoslavně se sedmi kánoemi zpět na ostrov trosečníků. Všichni můžou teď blahosklonně naskákat do plavidel a konečně odcestovat do bezpečí.

Dvou hrdinům řada účastníků slíbila nějaké „nápoje zdarma“, ale těch se ani jeden z nich zatím nedočkal; ale ještě není všem dnům konec (že jo.).

Rocky tedy odvádí (usušené) účastníky zájezdu na skautskou základnu, kde se celý pobyt uskuteční. Cestou se ještě připojuje jeden z autobusu vystoupivší (ne)šťastlivec, který přišel o tuto úžasnou úvodní akci, a všichni, obzvláště dva zmrzlíci, ho teď rádi vidí.

Pozdě večer je v jednom z několika srubů/chatek, ze kterých se skautský areál skládá, krátké posezení, kde se po skupinkách, nebo v jednom případě i po jednotlivcích, hodnotí dnešní den. A pak se jde zaplaťpánbůh spát...

29. 4. 2011

Pátek. Průběh je obdobný s minulými víkendy, avšak stále více přednášek je organizováno formou různých diskuzí, řešení problémů v oddílech, povídání

o aktualitách skautingu. Nejvíce přednášek má ale Vrána a jeho katedra Ordo et Iustitia. Plamenně hovoří ladnou řečí o různých právních tématech. Odpovídá také účastníkům na řadu dotazů. Mimoděk nevyloučil ani svoji kandidaturu na prezidenta.

Večer všechny čeká obrovské překvapení. Ježek přivádí vzácného hosta. Je jím Cyril Svoboda, bývalý předseda KDU-ČSL a ministr zahraničí, vnitra a pro místní rozvoj. Především ale skaut ze střediska Blaník, kterého vedl v jednom z Krčských oddílů sám Edy. Diskuzi (plodnou) moderuje elegantní Ježek s kafičkem v ruce a opět v saku. Host hovoří velice distingovaně, rozumně a zasvěceně, podobně jako jeho synové, rovněž blaničtí skauti.

Navečer se valná hromada odebírá (již bez Cyrila Svobody) do nedalekého bowling baru. Na bowling a minerálku. Zase pohodová atmosféra. Účastníci se již stihli poznat natolik dobře, že se někteří začínají kamarádit i s barmany. Nekvalitní a křivá dráha bowlingu bohužel způsobila, že i jinak šikovní hráči ve hře na plné čáře propadli. Po návratu zpět na ubikaci, který se rozhodně neprotáhl do ranních hodin, někteří účastníci (spíše účastnice) vyzdobili terasu; avšak z nepochopitelných důvodů tuto vlajkoslávu ráno nikdo neocenil.

30. 4. 2011

Sobotu zahajuje katedra Terra přednáškou o bezpečnosti. Bóža představuje svůj vlastnoručně vyrobený vaříč, Delfín představuje své boty s nejlepší membránou, jež si koupil prý už posedmé. Instruktoři kromě výše zmíněného hovoří i o současných značkách spacáků, stanů a doporučené výbavě, což účastníci oceňují.

Pak přijíždí Hurón a přednáší právo místo Vrány (ten závistivě vykukuje zpoza rohu chatky). Následuje hospodaření, metodika a konečně i povinně volitelné předměty, bohužel za nula kreditů. Ekologie – *garant Myška* – zajímavé a poučné. Diskuze o problémech – *garant Rocky* – obohacující. Vaření – *garant Bad* – chutné. Drátkování – *garant Matýsek* – kdo by to byl

řekl co ta holka všechno umí! Pletení košíků – *garant Adam* – Adam to moc neumí.

Oběd je vydatný a vynikající, Badovy jahodové knedlíky. Odpoledne přijíždí Robert. Formou hry vede přednášku o historii skautingu. Účastníci zjišťují, že mají v určité oblasti maličké nedostatky.

Večer se konečně dozvídají, proč s sebou měli mít společenské oblečení. Je přichystán slavnostní večer – návštěva *Ambiente!* To je jedna z nejdražších restaurací, kde neustále kolem stolů kolují atraktivní brazilky (Myška a Matýsek) a sympatičtí černoušci (Bad) a nosí pořád dokola nespočet druhů masa. V tomto případě ale nosí lepší věci než nějaká grilovaná kuřecí srdíčka či hrby brazilských býků na bylinkách. V Badově Ambiente si lze pochutnat na pizze, sushi, bramborovém salátu, řízku, jednohubkách a ovoci. Akorát neustále dolévání nápojů (garant Matýsek) trochu nefunguje – jeden z účastníků vypil asi čtyři sklenice kofoly a servírka místo toho, aby zákazníkovi dolila, si ho začala fotit, jak jí.

A proč celá tahle sláva a stolování na nejvyšší světové úrovni v dřevěném srubu v Roztokách? Je totiž třeba slavnostně uvítat další celebrity – hostem dnešního večera je bratr Rys ze střediska Ostříž, člen odbojové skautské skupiny, politický vězeň a jedna z osobností znovuzrození Junáka po roce 1989. V Junáku je už od roku 1945 a má tolik životních zkušeností, že může vyprávět hodiny, a neustále je to zajímavé. Někteří ho již slyšeli hovořit několikrát, avšak přesto se i nyní našla řada dotazů ke zodpovězení...

Navečer se někteří (již bez bratra Rysa) přesouvají do nedaleké kavárny, aby si po náročném dni poklábosili a užili si poslední večer celého kurzu. Junáci vzhůru! Rocky, Vrána a celý tým, díky!

1. 5. 2011

Ráno je společný nástup a vztyčení vlajky, kterého se účastní i oddíl roztockých skautů. Jaká to čest hrdě

vytáhnout kroje před místními bratry! Nikdo si tu příležitost nenechal ujít...

Závěr kurzu patří Vránovi a jeho lekci nazvané *Strategie*, která učí, jak smysluplně a cílevědomě vést oddíl, a učí, jakými prostředky se dostat k cíli. Především ale jak si utvořit cíl, aby byl splnitelný, ověřitelný a tak podobně. Zajímavá přednáška. Nutí k zamyšlení. Kupodivu i přes sílíci vedro a po čtyřech dnech klesající pozornost.

Tato přednáška, ale hlavně celý vůdcovský kurz Ventus, ve výsledku mnohé účastníky do velké míry ovlivnila, soudě podle zásadních změn v některých oddílech. Ať už se týkají přípravy náplně schůzek, formulování jasných ideí celkového přístupu k vedení oddílu, či zavedení řady nových oddílových akcí za tímto účelem. Řadě lidí se podařilo ujasnit si dlouhodobou vizi – k čemu během roku a vůbec během fungování skautského oddílu dospět, a uvědomit si závažnost úkolu starat se o mládež jim svěřenou a skrze tuto činnost činit svět lepším.

4. 6. 2011 a 17. 9. 2011

A jak to všechno dopadlo? Adam se oženil. Marek si vzal Madlu. Zuzce se narodilo dítě.

Na prvním termínu zkoušek na konci května uspělo 7 ze 12 přihlášených. V ten samý den se konal festival Habrovka, což já zpětně hodnotím jako jediné mínus celého Ventu. Zkoušky se skládaly z písemných testů a ústních zkoušek, plus sepsání práce na metodiku a mediku. Nebyly těžké pro toho, kdo se poctivě naučil (i když přiznávám, že na zkoušce z hospodaření jsem odváděl řeč na Matýskův kraj a o ničem jiném jsme si nestihli popovídat). Na druhém termínu udělali vůdcovskou zkoušku neúspěšně z prvního kola a většina zbytku, celkem 17 osob. Všechno bylo slavnostně zakončeno v katedrále sv. Petra a Pavla na Vyšehradě – v kapli u hrobu prvního českého krále, Vratislava I., kde čekatelé složili vůdcovský slib. Po tomto závazku Vrána rozdál vlastnoručně vyrobené dekrety a osvědčení, na kterých chybělo jen naprosto nepodstatné datum, a také nášivky se znakem kurzu na kraj.

Náš oddílový řidič Ježek v novém saku potom všechny na několikrát odvezl svým zánovním autem do areálu krčských kluboven, kde následovaly oslavy; tentokrát poprvé za celý kurz se večerní zábava protáhla i po dvaadvacátou hodinu. K dispozici byly dva sudy točené malinovky a grilované prase. Pochutnat si přišlo i náčelnictvo Junáka, které ten víkend mělo zasedání přímo v našich klubovnách. Dokonce i sám náčelník na mě jedním okem mrknul, což dokonale umocnilo mojí

náklonnost ke skautingu a celkový dojem z proběhnuvšího kurzu, jehož další ročník naprosto upřímně všem doporučuji, všem, kteří se chtějí skamarádit, spoustu se toho naučit, pobavit se a skautsky dospět.

- Vopys, Mayové -

A jak kurz vnímali další účastníci? Přečtěte si jejich ohlasy...

„Říká se, že má člověk chňapnout hned po první příležitosti, která se mu naskytne. To jsem udělala v případě Ventu a rozhodně toho nelituji. Ventus mi dal spoustu zážitků, poznatků a hlavně *dosti čerstvý vítr* do plachet!!!:“

Helča, Kunratice

„Ventus byl vůdcovský kurz, který mně krom mnoha znalostí dal velké nadšení do skautingu.“

Vojta, Mayové

„Kurz byl pro mne zážitkem od začátku do konce.:) Jsem ráda, že jsem s „vůdcovkama“ trochu otálela a mohla tak absolvovat právě Ventus.:) Největším zážitkem pro mě byla nečekaná doprava na poslední víkend, kdy jsme pádlovali z Tróje až na pustý ostrov v Roztokách u Prahy. Jinak mi kurz přinesl spousty nových poznatků, oprášil ty staré, nabídl zajímavá setkání a nevšední zážitky. A kdybych se zmínila, jak jsme si tam hodovali, tak už teď by byl pořádek plný na několik let dopředu.:“

Zip, středisko Ostříž

„Ventus?! – netradiční – tradiční – pohoda – zajímavé – rychlost – akce (reakce?) – vědomosti – úsměv – výskání – Blaník – zážitky – diskuse – sdílení – poznatky – nevšednost – pochoutky – tak – bych – popsala – Ventus!“

Anežka, Statečná srdce

„K Ventu jsem se dostala šťastnou náhodou, když jsem musela zrušit z různých důvodů svou přihlášku na Pavučinu, která by určitě splnila představu interaktivního kurzu plného kolektivních her a zábav, jenže... Jenže tak nějak by utrpělo mé blanické vlastenectví a vůbec by mi chyběl starý řemřichácký

tým, který pro mě na Ventu znamenal takové milé a nostalgické dějá vu. Myslím, že víc už dělat Ventu reklamu netřeba. Kdo chce zažít takový Řemřich 2.0, který navíc kvalitativně postoupil ještě o stupínek výš díky posílám z ORJ, necht s podáváním přihlášky na vůdcovský kurz neváhá. Ventus zahrnuje nejen přátelské večerní diskuze nad šálkem čaje, ale také gastronomické zážitky z vařečky mistra Bada, nebo nekonvenční přístup k hromadné dopravě účastníků. Škoda byla jenom přenapěchovaného programu, kdy se pořád někde pospíchalo a často bylo málo času na probrání zajímavých témat. Kromě různých praktických a ekonomických rad mi ale Ventus dal to nejlepší, co mohl – žádné momentální davové nadšení pro dobrou věc – ale opravdový pocit, že to, co děláme, má smysl. Tak.“

Kecka, Řičany

„Výhodou pro nás bylo krátké trvání kurzu, ale to znamenalo větší napraskanost přednášek. Kurz jsme si velmi užili a získali jsme cenné kontakty na ostatní vedoucí oddílů z Prahy. Velkým přínosem pro nás bylo zjištění rozdílnosti jednotlivých oddílů a zážitky lidí, které se leckdy podobaly hororu, např. padání stromů okolo tábořiště nebo evakuace kvůli velké vodě.“

Radim a Pidi, středisko Platan

„Ventus mi dal příležitost se na pár chvil zastavit, ohlédnout, popřemýšlet, načerpat síly a inspiraci. Při tom jsem poznala báječné lidi, zažila báječné věci a v neposlední řadě jsem byla obohacena o velké množství báječných a užitečných informací. Velký dík a poklona organizátorům!“

Klára, Statečná srdce

„Když jsem se hlásila na Ventus, brala jsem to z části jako nutnost získat „papír“, abychom mohli s oddílem organizovat tábor. Ale už na prvním víkendu mi došlo, že to bude něco víc... Ventus pro mě byl nejen způsob jak nabyt vědomostí, ale také velkou šancí poznat nové věci a nové lidi. Především to však byla inspirace. Tři skvělé víkendy, přednášky, na kterých jsem se snad nikdy nenudila, kompetentní přednášející, kteří jsou nejen učiteli, ale i mentory a přáteli. Myslím, že Ventus pro mě byl čerstvým větrem v mé cestě být lepším vedoucím.“

Apollo, středisko Ostříž

„Ke kurzu nemám asi žádné výhrady, vyhovovala mi délka celého kurzu i forma přednášek a zvláště pak forma zkoušek. Velice mě překvapil Baď se svým kulinářstvím a celý tým, který se nám alespoň v rámci časově omezených možností snažil dopřát i spoustu nezapomenutelných zážitků.“

Veverka, středisko Rod sovy

„Ventu vděčím za mnohé, největší devizou pro mě však jednoznačně byl fakt, že organizátoři pomohli zásadní měrou nakopnout několik změn v našem oddíle. Dále také děkuji za vstřícnost při odjíždění na přijímací zkoušky či jiné nutné akce v době konání Ventu.

Ačkoliv absentérů nebylo v průběhu byť pouhých tří víkendů málo, což kontinuitu kurzu beze sporu nepříjemně narušovalo, nikdo z týmu nám nedal ani náznakem najevo jakoukoliv rozladěnost.“

Julie, Statečná srdce

„Myslím si, že bez uspokojení základních životních potřeb by sebelepší kurz nemohl být dobrý. Proto oceňuji, že pořadatelé vzali „rozum do hrsti“ a opravdu začali od základního. JÍDLO. Tady snad ani nešlo o prachobyčejné základní stravování, tohle byla mozaika složená ze všech druhů delikates. Abych ale nezapomněla. Jsem opravdu ráda, že jsem šla na tento kurz a ne na žádný jiný. Díky tomu, že jsme se prakticky s většinou znali z čekatelek, bylo to jako připomenutí starých časů. Je to sice kurz okresu Praha 4, ale nevím, jak je to možné, ale stejně jsem si připadala jako na domovské půdě Blaníku. Dalo mi to hodně a rozhodně nic nevzalo.“

Žába, Říčany

A na závěr jedna oslavná óda...

Ventus

Jak to bylo, pohádko?
Zrodilo se Ventátko.
Kam nás čerstvý vítr zavál?
Na nádraží nás byl nával.
Nymburk volal v první řadě,
představil Ventusí mládě.

Známých...nových...tolik lidí
naše oči rády vidí.
Jmen tu padl celý seznam,
koho neznám, toho poznám. :)
Pak už se šlo rovnou na to,
vědomosti jsou prý zlato!

Methodica, Fiscus, Terra
frčeli tu do večera...
Ordo, Medica a Psycho,
pak naplnit prázdné břicho...
Každý na rytmus si zvyká,
je tu též Ideologica.
Implicitně Humana
zbaví strachu z neznáma.

Napodruhé to byl Jičín.
Ano – i zde vítr fičí!
Pěkně čerstvě, žádné stání,
katedry jsou opět k mání.
Výrazně pak – běda běda –
útočí tu zdravotní věda.

Tolik krve, ran a bědů
pohledal bys v Hollywoodu.
Kdo jak obvez uváže,
to se teprv ukáže...
Účastníci přežili to,

a nakonec je jim líto,
že zas každý jinam frčí,
ale končí, jen kdo chrčí!

Do třetice, do třetice
přáli jsme si plachetnice.
Vít ale to chtěl jinak:
ten měl kanoi, ten měl kajak...

Po cestě však slunce západ
šeptl: Byl to dobrý nápad!
Ten obrázek, pravdaže,
nikdo z mysli nesmaže.

Na ostrově obětí Isti,
málem z nás zbyly jen kosti.
Naštěstí dva chrabří plavci,
ukázali svaly v akci.
Umožnili bez reptání
naše další vzdělávání.

Přišli také vzácní hosté,
ale teď už na stůl noste!
Ve slavnostním oděvu,
všem hned bylo do zpěvu.
Spát až někdy za svítání,
nechtělo se domů ani...

Potom přišly horké chvíle,
trpělivost, štěstí, píle
ke slovu se draly prudce,
vedly naše mozky, ruce...

Co bylo na Vyšehradě?
Ventus dávno není mládě!
Tolik k tomu stačí říci,
jedné jeho účastníci.

Tu chvíli posvátné krásy
každý v sobě uchová si.
A co říci závěrem?
Ventus týmu děkujem!!!

Vinnetou, středisko Ostříž